

andet Ting ere fremkomne fra et højtæret Medlem. Det er med Hensyn til Indholdet af § 5, en ny Paragraf, som i det andet Ting er bleven indsat i Lovforslaget, og som efter min Formening kunde vække visse Betænkeligheder, navnlig fordi der her er givet en ubegrænset Adgang til at udvide Grænserne for Københavns Havn. § 5 lyder nemlig, saaledes: „Inden for Grænserne for Københavns Havn, saaledes som disse for Tiden ere fastsatte eller fremtidig maatte blive, udvidede . . .“ Der er altsaa aldeles ingen Grænse for, hvor stor denne Udvidelse kan blive, og at den kan ske paa den letteste Maade af Verden, holder jeg her i min Haand et Vidnesbyrd om, idet der blot dertil behøves en simpel Bekendtgørelse fra den højtærede Minister. Ved en Bekendtgørelse af den højtærede Indenrigsminister af 19de November 1898 ere Grænserne for Københavns Havn mod Syd udvidede omtrent en halv Mil, i hvert Fald paa Amagersiden udgør den en halv Mil, altsaa blot ved en saadan Bekendtgørelse. Jeg tænker mig, at noget lignende ogsaa kunde ske mod Nord. Som bekendt foreligger der et stort Spørgsmaal om Anlægget af en Havn ved Strandmøllen, som der vistnok agiteres baade for og imod. Det vil altsaa kunne ske blot ved en simpel Bekendtgørelse fra den højtærede Ministers Side, at Grænserne for Københavns Havn udvides mod Nord i Lighed med, hvad der efter denne Bekendtgørelse af 19de November f. A. er sket mod Syd, og saa vilde et saadant Spørgsmaal være omtrent afgjort. Jeg har ikke kunnet andet end ville berøre denne Side af Sagen, og vil bringe den frem til mere sagkyndiges Overvejelse, hvorfor jeg allerede paa dette Trin af Sagen forbeholder mig muligen ved anden Behandling at stille et Ændringsforslag om, at § 5 udgaar. Jeg bebuder ikke et saadant Ændringsforslag, men jeg forbeholder mig allerede nu Ret til at konferere med sagkyndige Folk og muligt stille et Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (*Bardenfleth*):

Jeg vil kun til den sidste ærede Taler bemærke dette, at det er i Overensstemmelse med den gældende Ret, at Administrationen fastsætter Grænserne for Københavns Havn, og det er jo Forhold, som ikke tilsigtes ændrede ved Lovforslagets § 5; selv om denne Bestemmelse udgaar, vil jo Forholdet blive ganske, som det har været hidtil. Den Udvidelse af Københavns Havns Grænser, der har fundet Sted for nylig,

har været en ganske naturlig Konsekvens af de Udvidelser, der have fundet Sted mod Syd af Havneanlægene, og det kan sikkert ikke omstrideres, hvorvidt det er hensigtsmæssigt og rigtigt. En eventuel Udvidelse af Havnen mod Nord kan ganske sikkert ogsaa ske i Tidens Løb; men ligesom Havneraadet har staaet ved Administrationens Side og været ganske enig med den om den hidtil foretagne Udvidelse, saaledes vil en saadan Udvidelse mod Nord heller ikke ske, uden at Havneraadet samstemmer deri. Hvad fremtidige Overvejelser i saa Henseende ville bringe, kan jeg ikke udtale mig om, men jeg vil indtil videre afvente, hvorvidt det ærede Medlem agter at stille noget Forslag til anden Behandling om, at denne Paragraf skal udgaa. Jeg tror, at som den staaer, vil den ikke gøre nogen som helst Skade, og jeg skal derfor for mit Vedkommende anbefale, at Lovforslaget vedtages uforandret.

Gustav Hansen: Jeg skal bemærke, at det forekommer mig ikke, der er nogen væsentlig Forskel i alt Fald i Realiteten imellem, om det er afhængigt af Indenrigsministeriet eller af Lovgivningsmagten, om det i § 5 omhandlede Samtykke skal gives. I begge Tilfælde kan jo en Tilladelse gives til, at private kunne blive Ejere af Vandarealer eller tørlagte Arealer, og jeg tror, at dette Ting vil paatage sig et stort Ansvar, hvis det ved at sinke Sagen bevirker, at Laanetilladelsen ikke gives i Aar. Jeg skal derfor anbefale Lovforslagets uforandrede Vedtagelse.

Breinholt-Vandborg: For saa vidt jeg forstod den højtærede Indenrigsminister ret, mente han, at denne Paragraf i Grunden ikke forandrede noget ved de nuværende Forhold, idet den Ret og Myndighed, som den højtærede Indenrigsminister har til at udvide Grænserne for Københavns Havn, vil han have, ligegyldigt om denne Paragraf er der eller ikke; men hvis Paragraffen ingen væsentlige Forandringer gør, saa er det fuldstændig rigtigt, at den gaar ud; thi saa er den jo fuldstændig overflødig. Jeg tror imidlertid dog, at den har en vis Betydning, idet naar den højtærede Indenrigsminister ved Bekendtgørelse udvider Grænserne, saa kommer der et noget andet Forhold til Stede end hidtil. For at holde mig til det Eksempel, jeg antydede før, nemlig den projekterede Strandmøllehavn, vil det, naar man har forenet sig om at erhverve en Ejendom for der at anlægge en Havn, blive umuligt